

МЕТОДИЧНИЙ АПАРАТ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДХОДУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ СФЕРИ ПОСЛУГ

Метін Байрам Ібрагімлі*, аспірант
Університет Одлар Юрду

*ORCID 0009-0004-4542-5878

© Метін Б.І., 2023

*Стаття отримана редакцією 05.12.2023 р.
The article was received by editorial board on 05.12.2023*

Вступ. Інноваційний підхід є одним із комплексних питань, що визначає стратегічні цілі науково-технічного прогресу на державному рівні. Ці цілі включають такі питання, як створення сприятливих правових, економічних та соціальних умов для реалізації інноваційної діяльності, постійне підвищення технологічного рівня виробництва та конкурентоспроможності продукції, підвищення якості життя населення та зміцнення економічної безпеки. Для досягнення цих цілей необхідно реорганізувати інноваційний потенціал і перетворити його на один із найважливіших ресурсів забезпечення сталого економічного зростання національної економіки.

Вирішення проблем інноваційного підходу на підприємствах є досить важливим і необхідним у сучасний час. Стимулювання інноваційної діяльності є одним із пріоритетних елементів економічної політики держави. Отже, конкурентоспроможність підприємства часто залежить від діяльності реального сектору економіки, а також його суб'єктів.

Вітчизняний та зарубіжний досвід показує, що останнім часом неухильно зростає роль регіональних органів управління в інноваційній діяльності, що в свою чергу зумовлює необхідність удосконалення реалізації інноваційної політики на підприємствах на регіональному рівні.

У системі підвищення конкурентоспроможності економіки основне місце належить сфері послуг, яка забезпечує стабільне функціонування інших видів діяльності національної економіки. Перспектива розвитку підприємств сфери послуг визначається інноваційною активністю, яка в багатьох випадках виступає одним із найважливіших факторів підвищення конкурентоспроможності продукції. При цьому зацікавленість підприємств сфери послуг в інноваційній діяльності протягом останніх років не дає підстав стверджувати це.

Огляд останніх джерел досліджень і публікацій. Дослідження інвестиційної діяльності та її сутності є центральним аспектом у сучасній економічній літературі, аналіз якого привертає увагу як вітчизняних, так і іноземних учених. Серед значних дослідників у цій галузі, безперечно, слід виділити таких вітчизняних та зарубіжних авторитетних фахівців, як Алехин В., Ахмедова Є., Ахундова Н., Власюк Ю., Вилисів В., Гурбанов Н., Жихарев К., Кейнс Д., Князевич А., Петерс Є., Хілсон Д. та ін.

На даний час в економічній літературі існує достатня кількість методичних підходів для дослідження підприємств усіх сфер економіки, в тому числі й підприємств сфери послуг [1–8]. Незважаючи на проведені дослідження та досягнуті результати, подальше вивчення процесу інвестицій дозволить поглибити аналіз факторів, що впливають на ефективність інвестицій у даній галузі, розробити точніші моделі оцінки ризиків та прибутковості, а також створити стратегії управління інвестиційними ресурсами, що відповідають специфіці сфери послуг.

Метою статті є розгляд особливостей оцінки економічної ефективності використання інноваційного підходу в сфері обслуговування. Стаття пропонує детальний аналіз різних методик та підходів, які використовуються для визначення економічної ефективності нововведень у сфері послуг. Одним з ключових завдань статті є пропозиція або розробка системи показників та методики, які б дозволили об'єктивно оцінити ефективність впровадження інноваційного підходу на підприємствах сфери послуг.

Основний матеріал і результати. Методичний апарат використання інноваційного підходу на підприємствах сфери послуг відрізняється від інших сфер діяльності (виробництва, будівництва, сільсько-го господарства тощо), оскільки має особливу форму діяльності (торговельні послуги, платні послуги, побутові послуги, послуги громадського харчування, ресторани, туризм і готелі).

Методичний апарат використання інноваційного підходу на підприємствах сфери обслуговування має включати такі напрями:

А. Визначення методичних особливостей оцінки інноваційного підходу на підприємствах сфери обслуговування.

Б. Розробка системи показників оцінки інноваційного підходу на підприємствах сфери обслуговування.

В. Визначення методики прогнозування прибутковості інноваційного підходу на підприємствах сфери обслуговування.

Г. Визначення методики оцінки економічної ефективності інноваційних проектів на підприємствах сфери обслуговування.

Д. Визначення методики оцінки ступеня інноваційного підходу до інноваційних проектів на підприємствах сфери обслуговування.

Е. Визначення методичних особливостей оцінки інноваційного підходу на підприємствах сфери обслуговування.

Розглянемо методичні особливості оцінки економічної ефективності інноваційного підходу (ЕЕП) на підприємствах сфери послуг:

I. Оцінюючи ефективність ЕЕП, необхідно враховувати не лише загальну суму доходу, який можна отримати протягом повного терміну корисного використання інновації, а й її зростання порівняно з аналогом. Ця вимога означає, що при виборі найкращого варіанту необхідно звертатися як до теорії порівняльної оцінки, так і до теорії абсолютної ефективності.

II. Оцінюючи ЕЕП, необхідно розрізняти: розрахунковий час застосування, перший рік після закінчення нормативного строку впровадження нововведення, рік початку періоду використання нововведення, період корисного використання нововведення, останній рік строку корисного використання нововведення.

Як звітний рік – другий або третій календарний рік серійного випуску нового продукту або другий рік використання нових технологій, нових методів господарювання, оскільки одночасні витрати на його впровадження можуть бути реалізовані через кілька років.

III. При оцінці ЕЕП особливу увагу слід приділяти вибору найкращого серед можливих варіантів, на відміну від оцінки ефективності нововведення.

При виборі оптимального варіанту з числа можливих варіантів необхідно забезпечити їх порівняність не тільки за фактором часу, але і за обсягом виробництва, а також за соціальним, якісним і екологічним факторами.

IV. Методика оцінки ЕЕП має базуватися на системі, що враховує інтереси різних ієрархічних рівнів держави, виробників, споживачів і бюджету, а методи оцінки ефективності інвестицій повторюють одна одну і дозволяють оцінити ЕЕП з позиції інвестора.

V. Методи оцінки ЕЕП включають показники, що відображають інтегральний (загальний) ефект, отриманий від створення та використання інновацій. Такий підхід дозволяє поряд із загальною (комплексною) оцінкою ефективності інновації врахувати внесок кожного учасника інвестиційної діяльності в цю діяльність.

VI. Крім методів дисконтування, для оцінки ЕЕП використовуються методи компаундування та ануїтету. У цьому випадку це дозволяє оцінити економічний ефект від кожного використання корисних нововведень і пов'язати показники ефективності з реальними економічними процесами, які відбуватимуться в економіці.

VII. При оцінці ЕЕП необхідно скористатися можливістю використання двох норм рентабельності капіталу. Одну з них доцільно використовувати для приведення витрат за звітний рік. За своєю природою він повинен відповідати нормі прибутку, гарантованої засновникам і акціонерам фірми. Друга норма прибутку на капітал використовується для узгодження інтересів інвесторів і інноваційного виробництва.

Б. Розробка системи показників оцінки інноваційного підходу в ЕЕП.

Виходячи з методичних особливостей оцінки економічної ефективності інноваційного підходу на підприємствах сфери послуг, встановлено систему показників оцінки ЕЕП, які можна згрупувати за такими напрямками:

I. Загальний обсяг чистої продукції, отриманої в результаті застосування інновацій протягом року, включаючи амортизацію, створену за впровадження інновацій:

$$UPD_1 = UPD_{p1} + UPD_{i1} + UPD_{u1} \quad (1)$$

де UPD_{p1} – обсяг чистої продукції з урахуванням амортизації, отриманої в результаті впровадження інновацій у сфері послуг;

UPD_{i1} – обсяг чистої продукції, отриманої у сфері створення інновацій, включаючи амортизацію;

UPD_{u1} – обсяг чистої продукції у сфері використання інновацій, включаючи амортизацію.

II. Кумулятивний приріст чистої продукції за рахунок виробництва, створення інновацій та використання продукції порівняно з аналогами (включаючи амортизацію) розраховується за формулою:

$$\Delta UPD = \Delta UPD_p + \Delta UPD_i + \Delta UPD_u \quad (2)$$

де ΔUPD_p , ΔUPD_i , ΔUPD_u , збільшення чистої продукції (з урахуванням амортизації) порівняно з аналогом у сфері послуг, виробництва продукції, створення та використання інновацій.

III. Загальний розмір економічного ефекту, розрахованого на чистий продукт (з урахуванням амортизації), отриманого у сфері його створення та використання протягом корисного періоду застосування послуги та інновації в цілому, розраховується за формулою:

$$E_{UPD_1} = E_{UPD_{p1}} + E_{UPD_{i1}} + E_{UPD_{u1}},$$

$$E_{UPD_1} = E_{1UPD_1} + E_{2UPD_1} + \dots + E_{nUPD_1} = (UPD_{1_1} - I_{1_1} w_{n,i}) + (UPD_{2_1} - I_{2_1} w_{n,i}) + \dots + (UPD_{n_1} - I_{n_1} w_{n,i}) \quad (3)$$

де $E_{UPD_{p1}}$, $E_{UPD_{i1}}$, $E_{UPD_{u1}}$ – економічний ефект, отриманий від виробництва послуг, створення та використання інновацій за весь період корисного застосування.

IV. Приріст економічного ефекту від застосування інновацій у сферах виробництва, створення та використання інновацій у розрахунку на чисту продукцію (включаючи амортизацію) визначається за формулою:

$$\Delta E_{UPD} = E_{UPD1} - E_{UPD0} \quad (4)$$

де E_{UPD1} \forall E_{UPD0} – загальний обсяг економічного ефекту за всі періоди виробництва послуг, створення та використання інновацій.

V. Термін окупності загального обсягу капітальних вкладень, спрямованих на виробництво, створення та використання інновацій, розраховується за формулою:

$$PP_1 = \frac{I_{p1} + I_{i1} + I_{u1}}{\frac{PD_{p1}}{n_{p1}} + \frac{PD_{i1}}{n_{i1}} + \frac{PD_{u1}}{n_{u1}}} \quad (5)$$

де n_{p1} , n_{i1} , n_{u1} – відповідно, термін корисного використання інновацій у виробництві, створенні та використанні інновацій.

В. Визначення методики прогнозування прибутковості інноваційного підходу на підприємствах сфери обслуговування.

Прогнозування рентабельності інновацій в сучасних умовах можна кількісно визначити в залежності від змінних значень ряду параметрів, таких як обсяг виробництва, склад і структура витрат у різних сферах діяльності.

Оглядаючи основні завдання прогнозування [9], слід зазначити, що вони надзвичайно важливі для реалізації успішного інноваційного процесу та прийняття виважених стратегічних рішень у сфері розвитку продукту. Аналіз економічних, соціальних, технологічних та технічних тенденцій є ключовим для здійснення точних та вчасних передбачень рентабельності нових продуктів. Вибір методів та оптимальний період прогнозування є важливою складовою, дозволяючи врахувати широкий спектр впливу різних факторів на успішність проектів. Важливою частиною цього процесу є оптимізація прогнозних показників з урахуванням критеріїв максимальної ефективності та мінімальних витрат протягом життєвого циклу виробу. Прогнозування рентабельності нових продуктів має стратегічне значення для ефективного управління процесом інноваційного розвитку та визначення його можливого впливу на фінансові показники компанії.

Методика розрахунку ковзної середньої величини має такі особливості:

1. Щоб почати процес визначення ковзного середнього, необхідно мати минулі значення спостережень [10, с. 64]. При цьому вибірка первинної інформації повинна бути не менше двох разів більшою за обраний прогнозний період.

2. Даним присвоєно десяткові ваги, їх сума дорівнює одиниці.

Таким чином, рентабельність підприємств сфери послуг можна розрахувати за такою формулою:

$$E(xt) = \sum K_{t-i} \cdot X_{t-i} \quad (6)$$

де $E(xt)$ – прибутковість за період t ;

K_{t-i} – вагові коефіцієнти;

X_{t-i} – ціна рентабельності нововведення за минулий період.

Якщо прогнозована кількість розраховується за останні 3 роки, то формула виглядає наступним чином:

$$E(xt) = 0,6X_{t-1} + 0,3X_{t-2} + 0,1X_{t-3} \quad (7)$$

Якщо прогнозна кількість розраховується за останні 4 роки, то формула виглядає наступним чином:

$$E(xt) = 0,4X_{t-1} + 0,3X_{t-2} + 0,2X_{t-3} + 0,4X_{t-4} \quad (8)$$

При забезпеченні порівнянності альтернативних варіантів коефіцієнт інфляції включається у формулу таким чином:

$$E(X_t)_n = E(X_t) \cdot I_n \quad (9)$$

де $E(X_t)_n$ – кількість інноваційного тиску, адаптованого до нових умов через рівень інфляції;

$E(X_t)$ – номінальна ціна рентабельності;

I_n – індекс інфляції за аналізований період.

За допомогою фактора інфляції враховується незмінність грошей, що виражається у зростанні цін на товари та послуги без підвищення їх якості [11].

Третім елементом комбінованого методу є статистичний метод прогнозування.

Г. Визначення методики оцінки економічної ефективності інноваційних проектів на підприємствах сфери обслуговування.

Поняття економічної ефективності інноваційних проектів є одним із найбільш дискусійних і проблемних понять інноваційного менеджменту. Основними критеріями ефективності інноваційних проектів є:

З погляду комерційної ефективності, важливо враховувати фінансові результати для всіх учасників проекту. Щодо економічної ефективності національної економіки, ця метрика відображає успішність проекту на рівні загальної економіки країни, регіону чи певної галузі в цілому.

Інвестиційний клімат відіграє важливу роль у регулюванні та стимулюванні інвестиційного процесу на підприємствах сфери послуг з погляду методичного апарату використання інноваційного підходу [12]. Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату стає ключовим аспектом для привертання та розвитку інвестицій у сфері послуг.

Перш за все, належне формування інвестиційного клімату визначає зацікавленість як внутрішніх, так і зовнішніх інвесторів у вкладанні коштів у проекти та інноваційні рішення підприємств [13, с. 18]. Це створює передумови для розвитку і реалізації новаторських підходів та стратегій у сфері послуг.

По-друге, належний інвестиційний клімат створює умови для стабільності та передбачуваності в економічному середовищі, що сприяє залученню інвестицій та підвищує довіру потенційних інвесторів до підприємств сфери послуг.

Крім того, наявність сприятливого інвестиційного клімату визначає доступність фінансових ресурсів для реалізації інноваційних проектів та розвитку підприємств. Це допомагає збільшити конкурентоспроможність, залучити нові технології та підвищити якість надання послуг.

Д. Визначення методики оцінки ступеня інноваційного підходу до інноваційних проектів на підприємствах сфери обслуговування.

Основними завданнями стадії проекту є визначення місця розташування об'єкта та підготовка до проектування. У передпроектний період має бути обрана основна технологія об'єкта, що створюється на елементі інновацій [14].

Основними завданнями етапу проектування є підготовка проектної документації, вибір основного обладнання та відповідних проектних рішень, отримання погодження на будівництво основного об'єкта та ліцензії на ЕЕП.

Формула для розрахунку основного показника оцінки інноваційного підходу під час інвестування в ЕЕП виглядає наступним чином:

$I = \sum_{j=1}^n k_j \cdot \sum_{i=1}^m (v_i^j p_i^j) \quad (10)$		
де		
I	Інтегральна оцінка рівня інноваційності проекту	Значення показника I варіюються від 0 до 1, чим вище значення I, тим вищий рівень інновацій, найкращий показник наближається до 1.
k _j	Вагові коефіцієнти j-го набору критеріїв	значення вагового коефіцієнта k _j від 0 до 1, сума всіх значень k _j дорівнює 1
v _i ^j	Вагові коефіцієнти i-го критерію j-го тематичного набору	значення коефіцієнтів v _i ^j від 0 до 1, сума всіх значень v _i ^j дорівнює 1
p _i ^j	Вагові коефіцієнти i-го критерію j-го тематичного набору визначаються експертами	значення критерію p _i ^j від 0 до 1
m	Кількість критеріїв j-го тематичного набору	Ціле число
n	Кількість тематичних наборів за звітний період проекту	Ціле число

Відповідно до цього інноваційного підходу оцінка інвестиційного проекту виступає показником, що враховує характеристики, що виникають на різних етапах життєвого циклу створення головного об'єкта на ЕЕП.

Висновки. Розглянувши методичний апарат використання інноваційного підходу на підприємствах сфери обслуговування, важливо відзначити встановлену систему показників оцінки економічної ефективності інноваційного підходу. Ця система показників розділяється на кілька напрямів, які визначають економічні та фінансові результати при застосуванні інновацій у сфері обслуговування.

Перший напрямок включає в себе визначення загального обсягу чистої продукції, отриманої в результаті інновацій протягом року, з врахуванням амортизації та створеної інновацією. Важливо врахувати економічний ефект, отриманий у процесі використання інновацій у сфері послуг.

Другий напрямок полягає в прогнозуванні рентабельності інновацій у сучасних умовах. Кількісне визначення рентабельності можна здійснити шляхом розрахунку змінних параметрів, таких як обсяг виробництва та витрати, і застосування комбінованого методу прогнозування, що включає різні формалізовані та неформалізовані методи.

Третій напрямок охоплює оцінку економічної ефективності інноваційних проектів. Оцінюючи комерційну та економічну ефективність, необхідно враховувати фінансові та економічні результати як для учасників проекту, так і для економіки в цілому на різних рівнях, від національного до галузевого.

Органічне поєднання цих напрямків у методичному апараті створює можливість здійснення комплексної оцінки та прийняття обґрунтованих стратегічних управлінських рішень в сфері послуг, спрямованих на збільшення конкурентоспроможності та підвищення ефективності підприємств. Такий підхід не лише сприятиме впровадженню інновацій, а й створить передумови для сталого розвитку сфери обслуговування у вимірах економічних та соціальних вигод.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Əzizova Q.A. Dövlətin investisiya – innovasiya siyasəti. Bakı : İqtisadi Universiteti, 2012. 212 p.
2. Angley C., van der Walt N. Do Board Processes Influence Director and Board Performance. *Corporate Governance: An International Review*. 2005. Vol. 13. No. 5. P. 632–653.
3. Hilson D., Murray-Webster R. Understanding and Managing Risk Attitude. Bodmin: IML Typographers, Birkenhead, Merseyside and Printed in Great Britain by MPG Books Ltd. P. 2005. P. 1–11.
4. Keynes J.M. The General Theory of Employment, Interest and Money. London : Macmillan, 1936. P. 403.
5. Ongbwa P.D.Z. Investment climate and performance of companies in Cameroon. Cameroon in the 21st Century: Challenges and Prospects 1 (Governance and Businesses). 2017. P. 77–92.
6. Kərimova T.İ. İqtisadiyyatın investisiya potensialı : formalaşması və istifadə mexanizmləri : monoqrafiya / elmi red. A.F. Musayev. Bakı : İqtisad Universiteti nəşriyyatı, 2008. 224 p.
7. Кулак Н.В. Фактори інноваційного розвитку підприємств сфери послуг. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія Економічні науки*. 2018. № 6 (129). С. 95–100.
8. Князевич А.О., Крайчук О.В. Механізми управління інноваційним розвитком : моногр. Рівне : РДГУ, 2011. 133 с.
9. Леонт'єва Ю.Ю. Прогнозування : конспект лекцій (для студентів 4 курсу заочної форми навчання напряму підготовки 6.030504 – «Економіка підприємства» і слухачів другої вищої освіти). Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. Харків : ХНАМГ, 2008. 79 с.

10. Qasimov F.N. və b. Milli inovasiya sisteminin təşkili və idarə edilməsi. Bakı : Elm və təhsil, 2013. 680 p.
11. Hübətov P. İnnovasiya menecmenti. Bakı : ADNA, 2012. 74 p.
12. Best-Practice Guide for a Positive Business and Investment Climate. URL: <http://www.osce.org/eea/19768?download=true>
13. Рогоза М.С., Вергал К.Ю. Стратегічний інноваційний розвиток підприємств: моделі та механізми : монографія. Полтава : РВВ ПУЕТ, 2011. 136 с.
14. Musayev A. İnnovasiya iqtisadiyyatı və verqi stimullaşdırılması. Bakı : Azərbaycan Universiteti, 2014. 184 p.

REFERENCES:

1. Azizova Q. A. (2012) Dovletin investisiya – innovasiya siyasəti. Bakı: İqtisadi Universiteti, 212 p.
2. Angley C., van der Walt N. (2005) Do Board Processes Influence Director and Board Performance. *Corporate Governance: An International Review*, vol. 13, no. 5, pp. 632–653.
3. Hilson D., Murray-Webster R. (2005) Understanding and Managing Risk Attitude. Bodmin: IML Typographers, Birkenhead, Merseyside and Printed in Great Britain by MPG BooksLtd.P, pp. 1–11.
4. Keynes J. M. (1936) The General Theory of Employment, Interest and Money. London: Macmillan, 403 p.
5. Ongbwa P. D. Z. (2017) Investment climate and performance of companies in Cameroon. *Cameroon in the 21st Century: Challenges and Prospects 1 (Governance and Businesses)*, pp. 77–92.
6. Karimova T. İ. (2008) *İqtisadiyyatın investisiya potensialı : formalasmasi və istifada mexanizmleri: monoqrafiya* / elmi red. A. F. Musayev. Bakı: İqtisad Universiteti nəşriyyatı, 224 p.
7. Kulak N. V. (2018) Faktori innovatsiynoho rozvytku pidpryyemstv sfery posluh. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu tekhnolohiy ta dyzainu. Seriya Ekonomichni nauky*, no. 6 (129), pp. 95–100.
8. Knyazevych A. O., Kraychuk O. V. (2011) Mekhanizmy upravlinnya innovatsiynym rozvytkom: monohr. Rivne: RDHU, 133 p.
9. Leontyeva Y. Y. (2008) *Prohnozuvannya: konspekt lektsiy (dlya studentiv 4 kursu zaochnoyi formy navchannya napryamu pidhotovky 6.030504 – "Ekonomika pidpryyemstva" i slukhachiv druhoyi vyschoyi osvity)*. Khark. nats. akad. mistsev. hospodarstva. Kharkiv: KhNAMG, 79 p.
10. Qasimov F. N. və b. (2013) Milli inovasiya sisteminin təşkili və idarə edilməsi. Bakı: Elm və təhsil, 680 p.
11. Hubatov P. (2012) İnnovasiya menecmenti. Bakı: ADNA, 74 p.
12. Best-Practice Guide for a Positive Business and Investment Climate. Available at: <http://www.osce.org/eea/19768?download=true>
13. Rohoza M. Y., Verhal K. Y. (2011) *Stratehichnyy innovatsiynyy rozvytok pidpryyemstv: modeli ta mekhanizmy: monohrafiya*. Poltava: RVV PUEТ, 136 p.
14. Musayev A. (2014) İnnovasiya iqtisadiyyatı və verqi stimullasdirilmesi. Bakı: Azerbaycan Universiteti, 184 p.

УДК 33.336

JEL A11, E61, O38

Метін Байрам Ібрагімлі, аспірант, Університет Одлар Юрду. **Методичний апарат використання інноваційного підходу на підприємствах сфери послуг.**

У сучасному середовищі бізнесу та обслуговування важливе місце відводиться інноваційним підходам у стратегічному управлінні та ефективності. У статті розглядаються особливості оцінки економічної ефективності інноваційного підходу в сфері послуг, враховуючи комплексність цієї сфери діяльності. Автор пропонує ряд підходів, що охоплюють визначення методичних особливостей оцінки, розробку системи показників, прогнозування прибутковості, оцінку економічної ефективності та визначення ступеня інноваційного підходу до проєктів у сфері обслуговування. Стаття спрямована на розуміння та систематизацію підходів до оцінки ефективності інноваційного підходу в сфері послуг та розробку методичного апарату, який допоможе приймати обґрунтовані управлінські рішення для підвищення конкурентоспроможності підприємств у даній галузі.

Ключові слова: інвестиції, інновації, підприємства сфери послуг, ефективність.

UDC 33.336

JEL A11, E61, O38

Metin Bayram Ibrahimli, Postgraduate Student, Odlar Yurdu University. **Methodical apparatus for using the innovative approach at enterprises in the service field.**

In today's dynamic business milieu, the confluence of business and service sectors accentuates the transformative impact wielded by avant-garde methodologies in fortifying strategic management paradigms and operational prowess. This article delves into a critical inquiry, meticulously dissecting the multifaceted layers inherent in assessing the economic viability of avant-garde strategies tailored specifically for the service sector. Embracing the nuanced complexities intrinsic to this sphere of operation, the author delineates an expansive array of comprehensive

methodologies. In the pursuit of unraveling the complexities entwined within the contemporary business landscape, this article probes deeper into the symbiotic relationship between the realms of business and service sectors. It elucidates the profound impact wielded by cutting-edge methodologies, serving as catalysts in fortifying strategic management paradigms and elevating operational efficacy. This scholarly discourse meticulously scrutinizes and navigates the multifaceted layers intrinsic to assessing the economic viability of avant-garde strategies tailored explicitly for the service sector. Embracing the dynamic nuances inherent in service-oriented operations, the author expounds upon an expansive repertoire of comprehensive methodologies. They include the formulation of a robust and discerning indicator system, enabling astute projections that delineate prospective profitability, meticulous scrutiny of economic sustainability, and a calibrated gauge to measure the depth of innovative assimilation within service-centric projects. This scholarly pursuit embarks on an ambitious endeavor – crafting a meticulously structured methodological framework. This framework aspires to arm decision-makers with a comprehensive toolkit of informed insights, poised to catalyze a discernible enhancement in the competitive prowess of enterprises operating within the expansive and dynamic realms of the service sector. The ultimate goal is to empower organizations with the strategic prowess necessary to navigate the intricate tapestry of the service industry, enhancing their competitive edge amidst evolving market dynamics.

Key words: investments, innovations, enterprises of the service sector, efficiency.